

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Asan/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018200508
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: JUDr. Jana Hatalová PhD.
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018200508.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: W. B., bytom Y.. I. Č.. X, XXX XX G., zastúpeného JUDr. Jindřichom Stoszekom, advokátom, Černyševského 26, Bratislava, proti žalovanému: náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-237/2017-PravO zo dňa 25.01.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2018-59 z 28.10.2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred správnymi orgánmi

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaGŠ-147/3-237/2017-PravO zo dňa 25.01.2018 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 7805 zo dňa 14. 11. 2017, ktorým riaditeľ personálneho úradu prepustil žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Riaditeľ personálneho úradu ako prvostupňový správny orgán prepustil žalobcu zo služobného pomeru v súlade s § 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o štátnej službe vojakov“), pretože bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 1 spis. zn. 0T 139/2017 zo dňa 07.09.2017 bol žalobca uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie

ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku (ďalej aj „trestný rozkaz“). Podľa znenia trestného rozkazu, ktorý bol doručený personálnemu úradu ozbrojených síl SR emailom dňa 28.9.2017, bol žalobca za uvedený trestný čin odsúdený nasledovne: „podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., s použitím 36 písm. I), § 38 ods. 3 Tr. zák., § 353 ods. 2 Tr. por. k trestu odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 12 /dvanásť/ mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 /dva/ roky.“ Prvostupňové rozhodnutie odkazovalo na trestný rozkaz aj s uvedením trestu uvedeného vyššie. Následne dňa 16.10.2017 bol trestný rozkaz spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti doručený personálnemu úradu ozbrojených síl SR, pričom znenie tohto doručeného trestného rozkazu obsahovalo iné (už správne) vymedzenie trestu, v zmysle ktorého sa žalobca odsudzuje nasledovne: „podľa § 289 ods. 1 Tr. Zák., § 56 ods. 2 Tr. Zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. Zák., § 353 ods. 2 Tr. Por. k peňažnému trestu vo výške 1000,- Eur /tisíc eur/. Podľa §57 ods. 2 Tr. Zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa §57 ods. 3 Tr. Zák, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. Zák. súd ukladá obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov.“

I. Konanie pred krajským súdom

2. V podanej správnej žalobe žalobca namietal, že preskúmané rozhodnutie trpí o. i. vadou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Preskúmané rozhodnutie požadoval žalobca zrušiť. Žalobca mal za to, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je založený dôvod prepustenia žalobcu na neexistujúcom rozhodnutí súdnej moci - trestnom rozkaze, pričom žalobca toto rozhodnutie považuje za neexistujúce, nulité a teda nezákonné z dôvodu chyby pri uvedení výmery trestu. Žalobca namietal, že pred vydaním personálneho rozkazu upozornil riaditeľa personálneho úradu na túto skutočnosť, no jeho námietka nebola uznaná.

3. Podľa vyjadrenia žalovaného riaditeľa personálneho úradu vychádzajúc zo spoľahlivo zisteného stavu veci a vzhľadom k tomu, že žalobca bol trestným rozkazom právoplatne odsúdený za prečin, prepustil žalobcu zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov. Žalovaný zastáva názor, že výmera trestu, resp. bližšia konkretizácia trestu je vo vzťahu k § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov absolútne bez právnej relevancie.

4. Krajský súd vo svojom rozsudku konštatoval, že z hľadiska skutkového stavu bolo nesporné, že žalobca bol trestným rozkazom uznaný za vinného zo spáchania úmyselného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Ustanovenie § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov vyjadruje obligatórny postup orgánu verejnej správy pri právoplatnom odsúdení profesionálneho vojaka za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, t. j. skončenie štátnej služby prepustením profesionálneho vojaka. Krajský súd prijal záver, že otázka uloženia druhu trestu resp. jeho výmery bola pri aplikácii citovaného ustanovenia irelevantná. Krajský súd dodal, že ak by súd pristúpil k zrušeniu napadnutých rozhodnutí na podklade námietky žalobcu, pri odstraňovaní nedostatku by sa zopakovalo administratívne konanie s rovnakým výsledkom (t. j. žalobca by reálne nedosiahol rozhodnutie vo svoj prospech) a tento postup vylučuje príslušná judikatúra. Na základe hore uvedených skutočností krajský súd vyslovil názor, že v predmetnej veci nie je možné konštatovať porušenie zákona zo strany žalovaného, resp. pochybenie takej intenzity, ktoré by malo za následok porušenie zákonných ustanovení a spôsobilo by nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.

5. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca (sťažovateľ), pretože mal za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ nesúhlasil s preskúmaným rozhodnutím z dôvodu, že v dôvodoch prepustenia žalobcu zo služobného pomeru sa v personálnom rozkaze poukazuje aj na trest odňatia slobody. Podľa názoru žalobcu nemožno túto skutočnosť bagatelizovať, ako to urobil krajský súd, keď túto skutočnosť vyhodnotil ako irelevantnú. Sťažovateľ má za to, že s dôvodmi prepustenia nebol riadne oboznámený, resp. bol oboznámený s

nulitným trestným rozkazom, a na túto skutočnosť upozornil aj žalovaného, ktorý sa touto námietkou nezaoberal. Vo svojej kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na to, že vo svojich personálnych dokladoch je stále uvedený odkaz na pôvodný neexistujúci nulitný trestný rozkaz a táto skutočnosť má negatívny vplyv na život žalobcu, hoci odsúdenie je už zahladené. Z hore uvedených dôvodov navrhuje, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II. Konanie pred Najvyšším správnym súdom SR

6. Najvyšší správny súd SR začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu SR a bola jej pridelená sp. zn. 4Asan/8/2021. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

7. Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

8. Podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov: „štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len „prepustenie“), ak bol právoplatne odsúdený za trestný čin vojenský, za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za zločin.“

9. Podľa § 91 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe vojakov: „personálny rozkaz sa vydáva pri skončení štátnej služby prepustením podľa § 83 ods. 1, 2 a ods. 4 až 6, § 84 a § 98 ods. 4.“

10. Po preskúmaní rozsudku krajského súdu najvyšší správny súd konštatuje, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktoré v dôvodoch prepustenia žalobcu zo služobného pomeru poukazuje u osoby žalobcu aj na (neexistujúci) trest odňatia slobody, nevykazuje také vady, ktoré by odôvodnili zrušenie preskúmaného rozhodnutia zo strany kasačného súdu. V tejto súvislosti kasačný súd zastáva názor, že argumenty uvedené sťažovateľom nie sú spôsobilé zvrátiť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

11. Najvyšší správny súd poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu správny súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Na vady, ktoré nie sú sťažovateľovi na ujmu, správny súd neprihliada. Z tejto skutočnosti vyplýva, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu by malo byť len také porušenie zákona, ktoré má alebo by mohlo mať za následok ujmu na právach účastníkov konania. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (k tomu pozri bližšie R 122/2003).

12. Najvyšší správny súd súhlasí s názorom žalovaného, na základe ktorého skutková podstata uvedená v § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov upravuje obligatórny postup orgánu verejnej správy pri právoplatnom odsúdení profesionálneho vojaka za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Výmera trestu, resp. konkretizácia trestu je vo vzťahu k § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov irelevantná. Kasačný súd preto má za to, že skutočnosť, že výška trestu nebola správne identifikovaná v preskúmanom rozhodnutí, nemožno považovať za takú vadu, ktorá mohla

mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, a na základe ktorej by bolo potrebné preskúmané rozhodnutie zrušiť.

13. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné taktiež poukázať na obsah kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa), z ktorého je zrejmé, že ani on sám sa necíti byť priamo dotknutý na právach samotným výrokom preskúmaného rozhodnutia spočívajúcom v prepustení jeho osoby zo služobného pomeru, ale dotknutie vidí až v následnej evidencii personálneho úradu ozbrojených síl SR a v praxi iných správnych orgánov (zodpovedných za vydanie zbrojného preukazu či vodičského oprávnenia), ktoré sa údajne na túto evidenciu odvolávajú.

14. Z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru, pretože bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, čím naplnil obligatórny dôvod na prepustenie zo služobného pomeru. Ďalej najvyšší správny súd v zhode s názorom žalovaného ako aj krajského súdu konštatuje, že skutkový stav danej veci, ako aj samotná právna kvalifikácia skutku, sa žiadnym spôsobom v oboch zneniach trestného rozkazu nezmenili, pretože v oboch zneniach trestného rozkazu bolo uvedené, že žalobca spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa §289 ods. 1 Trestného zákona, a z tohto dôvodu bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Na základe tejto skutočnosti kasačný súd konštatuje, že síce preskúmané rozhodnutie obsahuje formálnu vadu, ktorá spočíva v nesprávnom uvedení trestu, avšak výrok rozhodnutia je správny. V zmysle vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že žalovaný nepochybil, keď prepustil žalobcu podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov. Síce odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia trpí vadami, avšak formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre sťažovateľa, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.

15. Len pre úplnosť kasačný súd poukazuje na tvrdenie žalobcu, podľa ktorého v personálnych dokladoch žalobcu (napr. osobná karta, potvrdenie o štátnej službe) je uvedený pôvodný neexistujúci, nulitný trestný rozkaz, na ktorý poukazujú iné štátne orgány. Z evidencie o jeho osobe vyplýva záver, že bol odsúdený na (neexistujúci) trest odňatia slobody, čo má negatívny vplyv na jeho život aj v súčasnosti, hoci odsúdenie je už zahladené. Sťažovateľ uviedol, že iné správne orgány sa odvolávajú na evidenciu personálneho úradu a odmietajú žalobcovi vydať napr. zbrojný preukaz, a táto evidencia sa premieta aj na dopravnom inšpektoráte v súvislosti s ukončením trestu zákazu činnosti a vrátením vodičského oprávnenia. Kasačný súd tieto námietky považuje za nedôvodné.

16. V tejto súvislosti najvyšší správny súd uvádza, že predmetom tohto konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, pričom kasačný súd všetky zákonné podmienky pre vydanie tohto rozhodnutia považuje za splnené. Na údajné negatívne premietnutie evidencie personálneho úradu ozbrojených síl SR do praxe iných správnych orgánov kasačný súd v tomto konaní neprihliada, pretože toto ani nezakladá také dotknutie na subjektívnych právach žalobcu, ktoré by bolo vyvolané priamo preskúmaným rozhodnutím a ktorému by preto mala prináležať správna súdna ochrana v tomto konaní v zmysle § 61 SSP.

17. Kasačný súd sa nestotožňuje s názorom sťažovateľa, podľa ktorého ak odôvodnenie personálneho rozkazu nebude zmenené, k náprave v jeho personálnom spise nedôjde a evidencia nepravdivého odsúdenia zostane navždy zachovaná. V tejto súvislosti Najvyšší správny súd SR poukazuje na fakt, že na osobnej karte žalobcu a potvrdení o štátnej službe je uvedená len skutočnosť, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 83 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe vojakov, pretože bol odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, t. j. na osobnej karte/potvrdení o štátnej službe nie je uvedená konkrétna povaha a výška trestu.

18. Podľa § 107 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „V evidencii vodičov sa vedú o držiteľoch vodičského oprávnenia údaje v rozsahu údaje o priestupkoch a trestných činoch súvisiacich s porušením pravidiel cestnej premávky, pri vedení vozidla, s nezaplatením úhrady diaľničnej známky, s výberom mýta a s porušením predpisov na úseku organizácie pracovného času v doprave.“

19. Podľa § 108 ods. 1 hore uvedeného zákona: „Súd, ktorý rozhodol o vine za spáchaný trestný čin v súvislosti s vedením vozidla alebo uložil ochranné liečenie, je povinný túto skutočnosť oznámiť orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta pobytu osoby, ktorej sa to týka, a to najneskôr do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v takej veci. Ak ide o cudzinca, ktorý nemá na území Slovenskej republiky pobyt, takéto údaje sa oznámia orgánu Policajného zboru podľa sídla súdu, ktorý sankciu uložil.“

20. Z hore uvedených ustanovení zákona o cestnej premávke vyplýva, že konanie o správnosti rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR o prepustení zo štátnej služby profesionálneho vojaka nemá žiadny vplyv na údaje uvedené v evidencii vodičov (skutočnosti súvisiace s vydaním trestného rozkazu podľa zákona oznamuje súd). Z citovaného zákona ani zo spisu nevyplýva, že by preskúmaným rozhodnutím došlo k priamemu dotknutiu na subjektívnych právach žalobcu súvisiacich s vrátením vodičského preukazu.

21. Obdobne ani zo zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zo spisu nevyplýva, že by preukázanie bezúhonnosti a spoľahlivosti na účely získania zbrojného preukazu priamo vychádzalo z preskúmaného rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru, a žeby žalobca bol preskúmaným rozhodnutím priamo dotknutý na svojom subjektívnom práve získať zbrojný preukaz.

22. Kasačný súd pridržiavajúc sa vyššie uvedených záverov konštatuje, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozsudku krajského súdu a z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietnuť.

23. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva, pretože súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 SSP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

